

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. március 31.
Húsvét, Urunk feltámadása

Mi keressük őt

A nagybőjti idő negyven napja elmúltával elérkezett húsvét napja, Krisztus feltámadásának ünnepe, amikor a keresztények az egész világon mindenütt hirdetik: **Valóban feltámadt az Úr, alleluja!**

Húsvéti örvendezésünk nem egyetlen napig tart csupán, hanem ötven napon keresztül, egészen pünkösdig, a Szentlélek eljövételéig. A húsvéti idő a feltámadt Krisztussal való találkozásra hív minket, ezen időszak alatt az evangéliumok e találkozásokat írják le és tárják eléink. Figyeljünk ma a csaknem 2000 esztendővel ezelőtti húsvéti találkozásokra, hogy ezekből tanulva mi is eljussunk a hit látásmódjára, amely képes felismerni a feltámadt Jézust.

Találkozni szeretnénk Jézussal. De hol és hogyan találkozhatunk vele? Első gondolatunk az, hogy azonnal a keresésére indulunk. Nyilvános működésének három esztendeje alatt az emberek keresték Jézust, hogy hallgassák tanítását, és ő örömmel tanította őket

Isten Országának igazságaira. Az emberek azért is keresték, hogy a betegekkel csodát tegyen, és ő szívesen segített mindenkin. Ha földi élete során oly sokan keresték és találták meg Jézust, miért ne kereshetnénk mi is a feltámadottat?

A kereséssel most van egy kis probléma: akik húsvét reggelén keresni kezdik Jézust, nem találják őt. Találnak elhengerített követ, üres sírt, otthagyt halotti lepleket a sírban, találkoznak a feltámadásról beszélő angyalokkal, de Krisztust nem találják. Így járnak a sírt őrző katonák, akik nem tudják, hová tűnhetett a halott Jézus a sírból. Csak angyalokat találnak az üres sírban azok az asszonyok, akik Lukács evangéliuma szerint hajnalban a sírhoz mennek, ahogyan ezt a tegnapi esti evangéliumban olvastuk (Lk 24,1-12). Így jár Mária Magdolna is, aki a mai evangéliumban hallottak szerint csak el elhengerített követ látta (Jn 20,1). De a sírhoz szaladó Péter és János apostol sem találja meg Jézust, ők is csak az üres sírt találják és benne a lepleket (Jn 20,3-8).

Ő talál ránk

A húsvéti beszámolók arra intenek minket, hogy talán nem is feltétlenül a mi keresésünkön van a lényeg.

A találkozás azért jöhet létre, mert a Feltámadott indul el keresni övéit, s akiket ő keres, azokat meg is találja. A keresés helyett inkább a felismerésre kell törekednünk, hogy amikor ránk talál, akkor a hit segítségével megismerjük őt.

Krisztus minket is jól ismer, tudja nevünket, személyesen szólít meg bennünket, hogy felismerhessük őt, amikor dicsőséges alakjában hozzánk jön. A mi szemünk láttára minden szentmisében megtöri és nekünk adja a kenyeret, hogy az átváltoztatott kenyérben, az Oltáriszentségben megtapasztaljuk titokzatos és valóságos jelenlétét. Krisztus ránk talál.

Krisztus él

Feltámadt Urunk! Te húsvéti jelenéseid során megnyitottad az apostolok értelmét, hogy megértsék az Írásokat és küldetést adtál nekik, hogy hirdessék a bűnbocsánatot és legyenek a feltámadás tanúi. E megvilágosodás, valamint a tanúi küldetés volt számunkra az a jel, amely bizonyítja, hogy valóban veled, feltámadt Mesterükkel találkoztak.

Nekünk is az a küldetésünk, hogy a feltámadásod hirdetői legyünk a világban. Segíts minket, hogy higgyük és hirdessük: Krisztus legyőzte a halált! Krisztus él! Krisztus feltámadt!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Húsvétvasárnap	Húsvéthétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 2. vasárnapja
ApCsel 10,34a.37-43 Kol 3,1-4 Jn 20,1-9	ApCsel 2,14.22-33 Mt 28,8-15	ApCsel 2,36-41 Jn 20,11-18	ApCsel 3,1-10 Lk 24,13-35	ApCsel 3,11-26 Lk 24,35-48	ApCsel 4,1-12 Jn 21,1-14	ApCsel 4,13-21 Mk 16,9-15	ApCsel 5,12-16 Jel 1,9-13.17-19 Jn 20,19-31